

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลเรื่อง “การทำนายและประเมินปัจจัยเสี่ยงในการกระทำผิดของผู้ป่วยโรคจิตเภท” สามารถนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนตัวอย่างผู้ป่วยโรคจิตเภท ซึ่งเป็นผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2557 – เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2557 ที่อยู่ในเกณฑ์การเข้าร่วมวิจัยจำนวนจำนวน 92 ราย มีผู้ป่วยเข้าร่วมวิจัยจนจบการประเมิน 73 ราย (ร้อยละ 79.7) ในจำนวนนี้มีผู้ป่วยไม่มีความเสี่ยงจำนวน 62 ราย เป็นชาย 50 คน หญิง 23 คน ที่ถูกแจ้งความเป็นผู้ป่วยคดีจำนวน 1 ราย (ร้อยละ 1.4) และมีผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เข้าข่ายเป็นผู้ป่วยคดีหากมีการแจ้งความจำนวน 11 ราย (ร้อยละ 15.1) โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดได้ ดังตารางต่อไปนี้

4.1 ปัจจัยทางด้านเพศ

ในที่นี้เมื่อวิเคราะห์จากข้อมูลแล้ว เพศชายเป็นเพศที่มีความถี่ในการเกิดโรคจิตเภทมากกว่าเพศหญิง ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงปัจจัยทางด้านเพศของผู้ป่วยโรคจิตเภท

ปัจจัย	กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง	กลุ่มที่มีความเสี่ยง	p-value
เพศ (ชาย)	41 (82%)	9 (18%)	0.74

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า ในการวิจัยนี้มีจำนวนตัวอย่างของผู้ป่วยโรคจิตเภทที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยในกลุ่มที่มีความเสี่ยงนั้น เพศชายมีมากกว่าเพศหญิง 41 คน กลุ่มที่มีความเสี่ยงมี 9 คน เมื่อวิเคราะห์ค่า p-value ก็พบว่าเท่ากับ 0.74 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงในเรื่องเพศระหว่างกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงและกลุ่มที่มีความเสี่ยงแล้ว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

4.2 ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีจนถึง 60 ปี โดยเฉลี่ยแล้วผู้ป่วยส่วนมากมีอายุ 40 ถึง 46 ปี ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงปัจจัยทางด้านอายุของผู้ป่วยโรคจิตเภท

ปัจจัย	กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง	กลุ่มที่มีความเสี่ยง	ค่า p-value
อายุ	40.8 ± 10.9	43.3 ± 11.2	0.48

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าอายุของผู้ป่วยโรคจิตเภทที่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงและผู้ป่วยโรคจิตเภทในกลุ่มที่มีความเสี่ยงนั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.48 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงเท่ากับ 40.8 ± 10.9 และกลุ่มที่มีความเสี่ยง จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 43.3 ± 11.2 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์แล้วจะเห็นว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

4.3 ปัจจัยทางด้านสถานภาพสมรส

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้มีสถานภาพสมรสโสดจำนวน 40 คน แต่งงานหรืออยู่ด้วยกัน 13 คน หย่าร้างหรือแยกกันอยู่ 16 คน และเป็นม่าย 4 คน โดยสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยง และกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงปัจจัยทางด้านสถานภาพสมรสของผู้ป่วยโรคจิตเภท

สถานภาพสมรส	กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง	กลุ่มที่มีความเสี่ยง	ค่า p-value
โสด	33 (82.5%)	7 (17.5%)	0.84
แต่งงานหรืออยู่ด้วยกัน	10 (76.9%)	3 (23.1%)	
หย่าหรือแยกกันอยู่	14 (87.5%)	2 (12.5%)	
ม่าย	4 (100%)	0 (0%)	

ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดที่มีสถานภาพโสดอยู่ที่ร้อยละ 82.5 ในขณะที่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงคือร้อยละ 17.5 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดที่มีสถานภาพแต่งงานหรืออยู่ด้วยกันอยู่ที่ร้อยละ 76.9 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดคือร้อยละ 23.1 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดที่มีสถานภาพหย่าร้างหรือแยกกันอยู่คือร้อยละ 87.5 และค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดคือ

ร้อยละ 12.5 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดที่มีสถานภาพมาลัยคือร้อยละ 100 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดคือร้อยละ 0 จากตารางแสดงปัจจัยเสี่ยงทางด้านสถานภาพสมรสของผู้ป่วยโรคจิตเภท จะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการเกิดความก้าวร้าวรุนแรงหรือการกระทำความผิด และกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ค่า p-value เท่ากับ 0.84

4.4 ปัจจัยทางด้านอาชีพ

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นคนว่างงาน 24 คน ลูกจ้าง 25 คน ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ 7 คน รับราชการ 1 คน และอาชีพอื่นๆ 16 คน โดยสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดและกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงปัจจัยทางด้านอาชีพ ของผู้ป่วยโรคจิตเภท

อาชีพ	กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง	กลุ่มที่มีความเสี่ยง	ค่า p-value
ว่างงาน	19 (79.27%)	5 (20.8%)	0.95
ลูกจ้าง	21 (84.0%)	4 (16.0%)	
ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ	6 (85.7%)	1 (14.3%)	
รับราชการ	1 (100%)	0 (0%)	
อาชีพอื่น	14 (87.5%)	2 (12.5%)	

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดและกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิด โดยที่ p-value เท่ากับ 0.95 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงของการกระทำความผิดที่ว่างงานคือร้อยละ 79.27 กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดร้อยละ 20.8 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดที่มีอาชีพลูกจ้างคือร้อยละ 84 กลุ่มที่มีความเสี่ยงคือร้อยละ 16 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดที่มีอาชีพค้าขายหรือเจ้าของกิจการคือร้อยละ 85.7 กลุ่มที่มีความเสี่ยงคือร้อยละ 14.3 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดที่มีอาชีพรับราชการคือร้อยละ 100 กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดคือร้อยละ 0 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดที่มีอาชีพอื่นๆ คือร้อยละ 87.5 และกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดคือร้อยละ 12.5

4.5 ปัจจัยทางด้านรายได้และหนี้สิน

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่เข้าร่วมการวิจัยจะต้องตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านรายได้และหนี้สิน ซึ่งเมื่อสิ้นสุดการวิจัยแล้ว ได้ผลออกมาตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงรายได้ต่อคนต่อเดือน รายได้ต่อครอบครัวต่อเดือน และหนี้สินของผู้ป่วยโรคจิตเภท

ปัจจัย	กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง	กลุ่มที่มีความเสี่ยง	ค่า p-value
รายได้ต่อคนต่อเดือน (บาท)	4,856 ± 6,722	4,892 ± 5,669	0.80
รายได้ต่อครอบครัวต่อเดือน (บาท)	8,636 ± 9,394	7,625 ± 9,590	0.42
หนี้สิน (บาท)	53,017 ± 172,178	10,833 ± 28,749	0.76

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นปัจจัยทางด้านรายได้และหนี้สินของผู้ป่วยโรคจิตเภท โดยในด้านรายได้ต่อคนต่อเดือน ของผู้ป่วยกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง และกลุ่มที่มีความเสี่ยงนั้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบแล้ว กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดจะมีรายได้อยู่ที่ระหว่าง 4,856 – 6,722 บาทต่อคนต่อเดือน ในขณะที่กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดจะอยู่ที่ 4,892 – 5,669 บาทต่อคนต่อเดือน วิเคราะห์แล้วไม่มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า p-value อยู่ที่ 0.80

ปัจจัยทางด้านรายได้ต่อครอบครัวต่อเดือนนั้น เมื่อทำการเปรียบเทียบโดยการหาค่าเฉลี่ย จะพบว่ากลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดนั้นมีรายได้ต่อครอบครัวต่อเดือนอยู่ที่ 8,636 – 9,394 บาท และกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดนั้นมีรายได้ต่อครอบครัวต่อเดือนอยู่ที่ 7,625 – 9,590 บาท วิเคราะห์แล้วไม่มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า p-value อยู่ที่ 0.42

ปัจจัยทางด้านหนี้สิน เมื่อทำการเปรียบเทียบโดยการหาค่าเฉลี่ย จะพบว่ากลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดนั้นมีหนี้สินอยู่ที่ 53,017 – 172,178 บาท และกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดนั้นมีหนี้สินอยู่ที่ 10,833 – 28,749 บาท วิเคราะห์แล้ว ไม่มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า p-value อยู่ที่ 0.76

4.6 ปัจจัยทางด้านประเภทของโรคจิตเภท

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่เข้าร่วมการวิจัยจนเสร็จสิ้นจำนวน 73 รายนั้น แบ่งออกตามประเภทของโรคจิตเภทได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงประเภทของโรคจิตเภทที่ผู้ป่วยโรคจิตเภทเป็นอยู่

ประเภทของโรคจิตเภท	กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง	กลุ่มที่มีความเสี่ยง	ค่า p-value
paranoid	36 (85.7%)	6 (14.3%)	0.62
undifferentiated	24 (80.0%)	6 (20.0%)	
unspecified	1 (100%)	0 (0%)	

เมื่อทำการเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดและกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดแล้ว จะสามารถเปรียบเทียบกันได้นี้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ป่วยโรคจิตเภทประเภท paranoid ในกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดอยู่ที่ร้อยละ 85.7 กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดอยู่ที่ร้อยละ 14.3 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ป่วยโรคจิตเภทประเภท undifferentiated ในกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดอยู่ที่ร้อยละ 80.0 กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดอยู่ที่ร้อยละ 20.0 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ป่วยจิตเภทประเภท unspecified ในกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดอยู่ที่ร้อยละ 100 กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดอยู่ที่ร้อยละ 0 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์แล้ว ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยค่า p-value อยู่ที่ 0.62

4.7 ปัจจัยด้านความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่เข้าร่วมการวิจัย จะต้องได้รับการประเมินความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายด้วย โดยที่สามารถสรุปผลออกมาได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย ของผู้ป่วยโรคจิตเภท

ปัจจัย	กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง	กลุ่มที่มีความเสี่ยง	ค่า p-value
ไม่มีความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย	50 (80.6%)	12 (19.4%)	0.19
มีความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย	11 (100%)	0 (0%)	

จากตารางที่ 4.7 เมื่อทำการเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยจิตเภทที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดและผู้ป่วยจิตเภทที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดแล้วในปัจจัยด้านความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายนั้น จะสามารถเปรียบเทียบได้ดังนี้ ผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย ในกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 80.6 กลุ่มที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 19.4 ผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย ในกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อ

การกระทำความคิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 100 ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความคิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0 เมื่อวิเคราะห์แล้ว พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยที่ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.19

4.8 ปัจจัยทางการให้การรักษา

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้จะต้องตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล ความพึงพอใจในการรักษาพยาบาล ความต่อเนื่องในการรักษาพยาบาล และการให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาลรวมถึงการรับประทานยาและการบำบัดด้วยวิธีการอื่นๆ ด้วย โดยสามารถสรุปผลออกมาเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 4.8 แสดงปัจจัยทางการให้การรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยโรคจิตเภท

การให้การรักษา	กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง	กลุ่มที่มีความเสี่ยง	ค่า p-value
การรักษาด้วยไฟฟ้า	19 (95%)	1 (5%)	0.16
จิตบำบัด	5 (100%)	0 (0%)	0.58
ครอบคร้วบำบัด	0 (0%)	0 (0%)	0
การบำบัดรักษาวิธีอื่น	6 (75%)	2 (25%)	0.61

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นถึงปัจจัยทางการให้การรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยโรคจิตเภท โดยแบ่งเป็นการเข้าพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำความคิด 60 คน อยู่ที่ร้อยละ 83.3 กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิด 12 คน อยู่ที่ร้อยละ 16.7 เมื่อวิเคราะห์แล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยมีค่า p-value เท่ากับ 1.00

การบำบัดด้วยกระแสไฟฟ้า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความคิด 19 คน อยู่ที่ร้อยละ 95 กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความคิด 1 คน อยู่ที่ร้อยละ 5 เมื่อวิเคราะห์แล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.16

การทำจิตบำบัด ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความคิด 5 คน อยู่ที่ร้อยละ 100 กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความคิดอยู่ที่ร้อยละ 0 เมื่อวิเคราะห์แล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.58

การบำบัดด้วยวิธีอื่นๆ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความคิด 6 คน อยู่ที่ร้อยละ 75 กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความคิด 2 คน อยู่ที่ร้อยละ 25 เมื่อวิเคราะห์แล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.61

4.9 ปัจจัยทางด้านจิตสังคมและโอกาสในการเข้าถึงอาวูร

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้จะต้องตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านจิตสังคม เช่น ปัจจัยทางด้านที่อยู่อาศัย ชุมชน ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว เพื่อนบ้าน และที่ทำงาน สภาพความเป็นอยู่ ความเข้าใจในโรค การดูแลผู้ป่วย และโอกาสในการเข้าถึงอาวูร โดยสามารถสรุปผลออกมาเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงถึงปัจจัยทางด้านจิตสังคมและโอกาสในการเข้าถึงอาวูรของผู้ป่วยโรคจิตเภท

ปัจจัย	กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยง	กลุ่มที่มีความเสี่ยง	ค่า p-value
ด้านจิตสังคม	19.3 ± 4.2	20.3 ± 4.4	0.48
โอกาสในการเข้าถึงอาวูร	21.4 ± 9.0	23.5 ± 7.1	0.75

จากตารางที่ 4.9 ที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัยทางด้านจิตสังคมและโอกาสในการเข้าถึงอาวูรของผู้ป่วยโรคจิตเภท เมื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิด และกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดแล้ว จะสามารถเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

ด้านจิตสังคม กลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 19.3 ± 4.2 ในขณะที่กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 20.3 ± 4.4 เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยค่า p-value เท่ากับ 0.48

ด้านโอกาสในการเข้าถึงอาวูร ในกลุ่มที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 21.4 ± 9.0 ในขณะที่กลุ่มที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 23.5 ± 7.1 เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด โดยค่า p-value เท่ากับ 0.75

4.10 การกระทำความผิดของผู้ป่วยโรคจิตเภท

ผู้ป่วยจิตเภทประมาณร้อยละ 15.1 มีพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง หากแจ้งความก็จะสามารถเป็นคดีได้ แต่ในกรณีดังกล่าวผู้ป่วยกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดนั้นไม่ได้ถูกแจ้งความ เนื่องจากกระทำความผิดต่อญาติพี่น้องของตนเอง หรือบุคคลทั่วไปเข้าใจว่าผู้ป่วยเป็นผู้ป่วยจิตเภท จึงมิได้แจ้งความดำเนินคดีแต่อย่างใด ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ตามปัจจัยต่างๆ แล้วจะสามารถเข้าใจได้โดยง่าย เนื่องจากผู้ป่วยโรคจิตเภทที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการกระทำความผิดต่างอยู่ในครอบครัวที่ไม่ค่อยอบอุ่น หรือมีการปฏิสัมพันธ์กันนัก มีหนี้สิน ไม่ได้รับการดูแลหรือญาติไม่มีความเข้าใจในเรื่องการปฏิบัติต่อ

ผู้ป่วยโรคจิตเภท ต้องบังคับให้ทานยาและเข้ารักษาตัว อยู่ในที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม และมีโอกาสเข้าถึงอาวุธได้ง่าย

ในกรณีของผู้ป่วยคดีและผู้ป่วยที่เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการเกิดคดีจำนวน 12 รายนั้น ได้มีการกระทำความผิดหรือมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดในมาตรา 358 ทำให้เสียหายจำนวน 11 ราย มาตรา 295 ทำร้ายร่างกาย 9 ราย มาตรา 218 วางเพลิงเผาทรัพย์ (อยู่ในชั้นพยายาม) 1 ราย และมาตรา 362 หมิ่นประมาท 1 ราย

ในการศึกษาพฤติการณ์ของผู้ป่วยคดี 1 รายนั้นกลับต่างออกไป ผู้ป่วยชาย อายุ 24 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้ป่วยเล่าว่าตนเองมาจากครอบครัวที่บิดามารดาแยกทางกัน ตนเองอยู่กับมารดา เคยเสพยาเสพติด (ยาบ้า) เมื่ออายุ 18 ปี ที่อยู่อาศัยของผู้ป่วยอยู่กับมารดาเพียงสองคน โดยที่มารดาไม่ค่อยมีเวลาสนใจผู้ป่วยนัก ผู้ป่วยเคยติดสุราเมื่ออายุ 20 ปี ตอนนี้ไม่ได้ติดแล้ว แต่ก็ยังดื่มอยู่เป็นบางครั้ง เมื่อเกิดเหตุผู้ป่วยอยู่บ้านพักในอีกจังหวัดหนึ่ง ผู้ป่วยเกิดทะเลาะกับน้ำของตนเองที่มีบ้านอยู่ติดกันด้วยเรื่อง que ผู้ป่วยเปิดเพลงเสียงดัง ผู้ป่วยจึงได้ถือขวดเหล้าบุกเข้าไปในบ้านของน้ำ และพยายามทำลายกลอนประตูบ้านน้ำ เมื่อเห็นน้ำก็พยายามทำร้ายร่างกาย น้ำจึงแจ้งความกับตำรวจ และส่งตัวผู้ป่วยมาที่โรงพยาบาลสวนปรุง

ในตอน que ผู้ป่วยเล่าเรื่องนี้ให้ผู้วิจัยฟัง ผู้ป่วยมีอาการปกติ มีสติสัมปชัญญะทุกประการ พูดคุยได้ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และหัวเราะกับเรื่องตลกของตัวเองเป็นระยะๆ